

[Undervisningsministeren.]

det, der selvfølgelig vil være afgørende for beslutningen, vil være, i hvilken sammenhæng institutionen gør størst gavn.

Hr. Ole Vig Jensen fristede mig med en betragtning om, at man skulle lave et voksenundervisnings 9 punkts program. Når jeg tænker på, hvor stort held min forgænger, Helge Larsen, havde med at lave et sådant 9 punkts program, kunne det naturligvis være tilløkkende. Jeg synes da også, det var en politisk bedrift at få det igennem, og jeg håber også, vi får det realiseret til den bitre ende. Men jeg vil gerne sige, at skal man lave et voksenundervisnings 9 punkts program, kan jeg være enig med dem, der har strejft de økonomiske aspekter i denne sag, og så synes jeg faktisk, vi skal sætte penge på, og det synes jeg ikke mindst, efter at jeg har set, at man fra forskellig side i dette ting i de allersidste dage har fået lidt kolde fødder over for det sidste led i realiseringen af folkeskolereformen, efter at principbeslutningen blev hentet ned fra de mere æteriske sfærer til de økonomiske realitetens verden.

Jeg takker for hr. Søgaards bemærkninger, som jeg deler, og i særlig grad for hans understregning af ligheds- og ligeværdighedsaspekterne i denne sag.

Fru Gerda Møller har ikke kunnet være til stede her længere, men jeg er enig i mange af de synspunkter, hun fremførte. Jeg skal blot sige for en ordens skyld, at der ikke ud af min redegørelse kan læses nogen ændret holdning over for de private initiativtagere — det ville da også være mærkeligt, jeg har jo arbejdet inden for dette område igennem mange år — og jeg sagde vist nogenlunde det samme som fru Gerda Møller, nemlig at vi skal fastholde traditionen med det private initiativ på folkeoplysningens område, samtidig med at ressourceanvendelsen også på dette område koordineres.

Jeg skal sige til hr. Robert Christensen i en parentes, at det vil komme til at fremgå med al ønskelig tydelighed af folkeskolelovsforslaget, at dansk og matematik er hovedfag, sådan som det også fremgår af lovudkastet. Hr. Robert Christensen ved, at betragtningerne om de nye faglige grunduddannelser deler jeg, og hvis hr. Robert Christensens betragtninger om HF gik på dette, at man skulle styrke det almene indslag i

disse uddannelser for at fastlåse dem, der tog dem, så lidt som overhovedet muligt, og øge deres videreuddannelsesmuligheder og deres efteruddannelsesmuligheder, så er jeg enig i det.

Jeg er også enig i synspunktet om, at basisuddannelserne ikke må forlænge studietiden. Der er naturligvis problemer her, i særlig grad med dem, der kommer fra andre institutioner, hvis de skal starte med basisuddannelserne, men det skal klares, vi skal ikke have de længerevarende videregående uddannelser forlænget yderligere.

Jeg takker fru Kristine Heltberg for mange imødekommende betragtninger. Fru Kristine Heltberg var tilfreds med, at jeg synes, dette område skal prioriteres højt, og stillede så et meget vanskeligt spørgsmål: hvor højt? Derefter stillede hun et lidt mere overkommeligt spørgsmål, som jeg må holde mig til, nemlig om der er penge. Jeg skal kun sige, at der selvfølgelig er penge til de konkrete foranstaltninger, som jeg omtalte, men en yderligere besvarelse af spørgsmålet forudsætter en yderligere prioritering, og den kræver igen lidt flere konkrete projekter og lidt mere styr på dem, end vi har i øjeblikket.

Jeg er ganske enig i de betragtninger, der blev fremsat om uligheden i hele uddannelsessystemet, altså det forhold, at de, der oprindelig og fra første færd har fået de korteste og de dårligste uddannelser, også er dem, der er mindst tilbøjelige til senere hen at følge denne undervisning op, og det er ligegyldigt, om det er efteruddannelse eller voksenundervisning af den ene eller den anden art. Jeg skal sige i al stilfærdighed, at det har været et væsentligt udgangspunkt for mine overvejelser om grundskolen og også om de 16—19-åriges uddannelse.

Så ville fru Kristine Heltberg lokke mig til, nu da finansministeren og arbejdsministeren var gået, at tømme de kommende fonde under økonomisk demokrati til formål inden for mit område, og det kunne naturligvis være fristende. Men jeg skal nøjes med denne lejlighed at sige, at jeg tror, det er helt nødvendigt, at vi for økonomisk og finansielt at komme igennem får en arbejdsgiverfinansiering af visse særlig erhvervsbetonede dele af den samlede efteruddannelse, og at et projekt med henblik på fremsættelse af forslag herom på et senere